

# MESIĆ

## ODVJETNIČKI URED

Odvjetnik Ivica Mesić, Miramarska 24/6, HR-10000 Zagreb, tel. +385 91 5045826, e-mail: [ivica.mesic@hotmail.com](mailto:ivica.mesic@hotmail.com),  
OIB:53258072078, Transakcijski račun: HR9823400091160524216 kod Privredna banka Zagreb d.d.

Zagreb, 27.8.2021.

Vaš znak  
Naš znak:  
Br. predmeta

### OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU 10000-ZAGREB

Na broj: P-6402/2021

Pravna stvar:

Tužitelj: **Konstantin Veniaminović Gološčapov**, St. Petersburg, Tverskaya str 10-14, OIB: 15317229787

Tuženik: **I. LEINERT d.o.o.**, Zagreb, Ksaver 24, OIB: 84011983104  
**II. Stečajna masa iza WINOKUROW d.o.o. u stečaju**, Donja Lomnica, II. odvojak Deveričeve 5, OIB: 14694275157 (kao sljednika brisanog subjekta WINOKUROW d.o.o., Zagreb, Ksaver 1, OIB: 85200562058), zastupana po stečajnom upravitelju Mato Čičak iz Donje Lomnice, II. Deveričev odvojak 5, OIB: 63670108668, koje zastupa Ivica Mesić, odvjetnik, Miramarska 24/6, 10000 Zagreb

radi: Utvrđenja ništetnosti

vps: 500.000,00 kn

### ODGOVOR NA TUŽBU

#### II. tuženika

II. tuženik je putem stečajnog upravitelja primio tužbu tužitelja kojom isti traži utvrđenje ništetnosti Ugovora o ustupu od 23.12.2015., Dodatka Ugovoru o ustupu od 30.12.2015., Zadužnice od 22.04.2016., te da se naloži brisanje založnog prava upisanog u zk.ul. 1005 k.o. Brašina u zemljišnim knjigama koje vodi Općinski sud u Dubrovniku, a koje je upisano u korist II. tuženika.

Ovim putem II. tuženik podnosi odgovor na tužbu kako slijedi:

1. **Prigovor stvarne nenadležnosti** općinskog suda budući da je Winokurów d.o.o. u stečaju, a odredbama čl.34. b toč. 5 ZPP je propisano da trgovački sudovi u praničnom postupku u prvom stupnju sude sporove u kojima je stranka osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak bez obzira na svojstvo druge osobe.

*Člankom 34.b. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 81/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) propisano je da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude;*

*Točka 5. sporove u kojima je stranka osoba nad kojom je pred trgovčkim sudom otvoren stečajni postupak bez obzira na svojstvo druge stranke*

2. **Prigovor u odnosu na VPS** koji je naznačen u tužbi u iznosu od 500.000,00 jer je vrijednost ustupa u Ugovoru i Dodatku u odnosu na koje se traži utvrđenje ništetnosti, više od 10 milijuna kn, pa VPS treba biti naznačen i određen u iznosu koji odgovara iznosu ustupljenog potraživanja.

3. **Prigovor nedostatka pravnog interesa tužitelja**

Tužitelj nije vlasnik nekretnine na kojoj je zasnovano založno pravo, u odnosu na koju traži da se naloži brisanje upisanog založnog prava pa treba precizirati pravni interes kojim opravdava utvrđivanje ništetnosti pravnog posla vezanog uz nekretninu koja je u vlasništvu druge osobe.

Tužitelj tužbom de facto traži brisanje založnog prava druge osobe nad nekretninom u vlasništvu treće osobe.

Tužitelj neosnovano ističe svoje lažno uvjerenje tvrdeći da je on „vanknjižni“ vlasnik nekretnine, a tu tvrdnju ničim ne dokazuje, niti nudi bilo kakve dokaze u tom smislu.

Vlasništvo I. tuženika je neupitno i upisano u zemljišnim knjigama, a tužitelj nije pružio niti jedan dokaz u prilog tvrdnji o vlasništvu nad nekretninom, tako da s te strane tužitelj nema opravdani pravni interes na podnošenje ove tužbe.

#### **DOKAZ: z.k. izvadak**

4. Između ovdje tužitelja i ovdje I. tuženika se vodi sudski spor pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, broj **P-837/16.**, po tužbi ovdje tužitelja kao zajmodavca protiv ovdje I. tuženika kao zajmoprimca, **radi poništenja ugovora o zajmu i prijevremene isplate zajma** kojim je kupljena nekretnina u vlasništvu I. tuženika.

#### **DOKAZ: priklop i uvid u spis OGS broj P-837/16.**

U tom sporu tužitelj traži poništenje Ugovora o zajmu iz razloga što je „od strane, ovdje I. tuženika bio doveden u zabludu kada mu je I. tuženik predočio da kao ruski državljanin ne može sam kupiti nekretninu u RH već da je to jedino moguće putem I. tuženika“. Tužitelj u tužbi nije govorio istinu jer osim ruskog ima i hrvatsko

državljanstvo te je mogao steći vlasništvo nad nekretninom kao hrvatski građanin ili putem trgovačkog društva čiji je vlasnik od 2003. godine.

Dokaz radi utvrđivanja te činjenice je već proveden, a tužitelj je napokon i sam priznao da ima hrvatsko državljanstvo, dakle, u postupku je priznao da u tužbi nije govorio istinu.

Nekretnina na kojoj je zasnovano založno pravo ima vrijednost iz koje se može namiriti i potraživanje s naslova kredita koji dospijeva 2023. i 2025. a koji je baskamatni u iznosu od 3 milijuna Eur, tako da se tužitelj ne može pozivati na okolnost sprečavanja eventualne štete koja bi nastala prodajom nekretnine, zbog čega mislimo da niti s tog naslova ne može s uspjehom isticati svoj pravni interes i tražiti utvrđenje ništetnosti ugovora o ustupu kojim je zasnovano založno pravo na nekretnini u vlasništvu I. tuženika a u korist II. tuženika.

Osim toga pokretanjem parničnog postupka pod brojem P-837/16. tužitelj je iskazao svoj pravni interes za povrat novčanog iznosa koji je pozajmio ovdje I. tuženiku, čime je jasno dao do znanja da nije stekao niti je trebao steći vlasništvo nad nekretninama upisanim u zk.ul. 1005 k.o. Brašina.

Pokretanjem gore navedenog postupka, odnosno temeljem ove tužbe tužitelj je, iako za to nije bilo zakonske osnove, ishodio zabilježbu spora na nekretnini. Da je takva zabilježba nezakonita govori i Mišljenje pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

### **DOKAZ: mišljenje PF**

5. U odnosu na navode tužitelja da se radi o **fiktivnim računima** ističe se kako je između I. i II. tuženika te tvrtke Mikado d.o.o. (porezni obveznik iz Rješenja Porezne uprave) postojao poslovni odnos temeljem zaključenih Ugovora o razvoju projekta (tri ugovora).

Ugovor su zaključeni 2009. i 2011.

U vrijeme zaključenja dva od tri ugovora Član društva i direktor tvrtke Mikado d.o.o. je bio tužitelj osobno, koji je ujedno bio i potpisnik dva od tri ugovora.

Sukladno potpisanim ugovorima, naknada za obavljene usluge do 2011. godine isplaćena je u periodu 2009. do 2011.. dok je preostali dio naknade za obavljene usluge Mikado d.o.o. trebao isplatiti sa završetkom projekta, točnije 2015.

### **DOKAZ: ugovori o razvoju projekta – 3 Ugovora**

Pred sam završetak projekta u tvrtku Mikado d.o.o. dolazi nova uprava koju čini dotadašnja prevoditeljica tvrtke i ista odbija platiti ispostavljene račune za usluge koje su u cijelosti izvršene.

Tužitelj s kojim su tada postojali prijateljski odnosi, garantira isplatu u ime osoba s kojima je povezan a koji su novi Članovi društva a u protivnom obećava dati osobnu

garanciju dijelom zajma koji je isplatio I. tuženiku za kupnju nekretnine pa nakon toga slijedi sklapanje Ugovora o ustupu potraživanja.

Po zaključenom Ugovoru o ustupu ovdje I. tuženik je pokrenuo sudski spor protiv tvrtke Mikado d.o.o. radi isplate potraživanja za izvršene usluge. Spor se vodi pri Trgovačkom sudu u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-331/2017

**DOKAZ: priklop i uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu, broj Povrv-331/2017**

Kako se u ovom predmetu radi o utvrđivanu gore navedenih činjenica, odnosno o prethodnom pitanju, **predlaže se prekid ovog postupka** do okončanja postupka pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, koji se vodi pod brojem **Povrv-331/2017**.

Sve usluge temeljem potpisanih Ugovora, uredno su izvršene sukladno Ugovoru o razvoju projekta i za iste postoji specifikacija obavljenih usluga. Isto tako na okolnost da li su usluge doista obavljene, u postupku pred Trgovačkim sudom se provode odgovarajući dokazi.

Rješenja porezne uprave, doneseno je nakon sklapanja Ugovora o ustupu u postupku u kojemu I. i II. tuženik uopće nisu bili stranke u postupku.

Da su računi „fiktivni“ utvrdilo je porezno tijelo iako nije tražilo očitovanje niti I. niti II. tuženika na okolnost da li su usluge prema računima obavljene niti je provelo dokaz saslušanjem osoba ugovornih strana koje su u vrijeme izvršenja usluga i izdavanja računa obavljale funkciju odgovornih osoba u navedenim tvrtkama kako bi sa sigurnošću moglo utvrditi sve sporne činjenice na okolnost izvršenih usluga.

Dakle, porezno tijelo je u postupku, kao jedini relevantan dokaz prihvatilo iskaz nove uprave društva Mikado d.o.o., poreznog obveznika koja je u postupku kod Trgovačkog suda u Zagrebu tvrdila da nikada nije primila specifikacije uz račune obavljenih usluga da bi naknadno u istom postupku priznala da specifikaciju obavljenih usluga ipak posjeduje.

Dakle, odgovorna osoba društva Mikado d.o.o. nije govorila istinu pa je evidentno da se radi o prikrivanju dokumentacije poreznom tijelu koje u vrijeme provođenja nadzora NIJE raspolagalo svim relevantnim činjenicama na kojima je donijelo svoju odluku.

Posebno zanimljivo je da porezno tijelo Rješenjem konstatira da su računi „fiktivni“ a nakon toga ne poduzima niti jednu pravnu radnju protiv osobe koja je takve račune izdala. Porezna uprava nije podnijela niti prekršajnu niti kaznenu prijavu protiv I. i II. tuženika niti odgovornih osoba radi izdavanja fiktivnih računa.

Isto tako, valja napomenuti da na ovo rješenje porezni obveznik Mikado d.o.o. nije izjavio žalbu iako je ono značilo financijsku obvezu za poreznog obveznika pa je svojim ciljanim nečinjenjem u ovom predmetu definitivno onemogućio bilo kakvo propitkivanje II stupanjskoga tijela Ministarstva financija.

Iz svega se samo može nagađati što je zapravo bio cilj ove akcije.

Usluge koje su osporene poreznim rješenjem, obavljale su se temeljem Ugovora koji je potpisao upravo tužitelj kao osoba koja je u vrijeme obavljanja tih usluga bila Član društva i odgovorna osoba odnosno direktor društva za koje su se usluge obavljale (u periodu do 2011.).

Isto je tako za napomenuti da za porezno tijelo računati za usluge obavljene do 2011. nisu bili „fiktivni“, a za usluge nakon 2011. su utvrđene „fiktivnim“.

Kako bi ostvario svoje pravo na naknadu za obavljene usluge, I. tuženik vodi sudski postupak u kojemu će dokazati osnovanost svojeg potraživanja saslušanjem relevantnih svejedoka, koje će predložiti i u ovom postupku.

**DOKAZ: saslušanje stranaka  
saslušanje svjedoka  
specifikacija obavljenih usluga**

Radi svega navedenoga, u ovom postupku nije razvidan interes tužitelja na podnošenje ove tužbe kojom se utvrđuje valjanost pravnog posla vezanog uz Ustup potraživanja.

Očito je da je jedini interes tužitelja na bilo koji način zaustaviti nastavak ovršnog postupka koji je se kod Općinskog suda u Dubrovniku vodi pod brojem Ovr-347/2020. u kojemu je I tuženik ovršenik a II tuženik ovrhovoditelj, sa ciljem da se ovrhovoditelju na svaki mogući način prolongira naplata potraživanja u ovršnom postupku. Treba istaknuti je da je ovršni sud 3. osobu, ovdje tužitelja, uputio na podnošenje tužbe radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom iz razloga jer tvrdi da je on izvanaknjižni – stvarni vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe. Međutim, 3. osoba, ovdje tužitelj, teško da takvu tužbu može podnijeti budući da u parničnom postupku koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu u predmetu pod brojem P-837/16. traži poništenje ugovora o zajmu kojim je kupljena nekretnina, koja je sada predmet ovrhe i isplatu pozajmljenog iznosa sa zakonskim zateznim kamatama od dana isplate zajma. Dakle, tužitelj je u potpunoj koliziji sam sa sobom jer očito nije svjestan svojih postupaka i što pokretanjem postupaka točno traži povrat novca ili vlasništvo nekretnine.

Slijedom svega navedenoga predlaže se prvenstveno odbaciti tužbu tužitelja, a podredno odlučiti o prigovorima vezanima za stvarnu nenadležnost i visinu naznačene vrijednosti predmeta spora, te po provedenom postupku u cijelosti odbiti tužbu tužitelja kao neosnovanu uz naknadu parničnog troška u korist II. tuženika.

Stečajna masa iza WINOKUROW d.o.o. u stečaju  
po punomoćniku: